

MAGYAR CSERKÉSZ

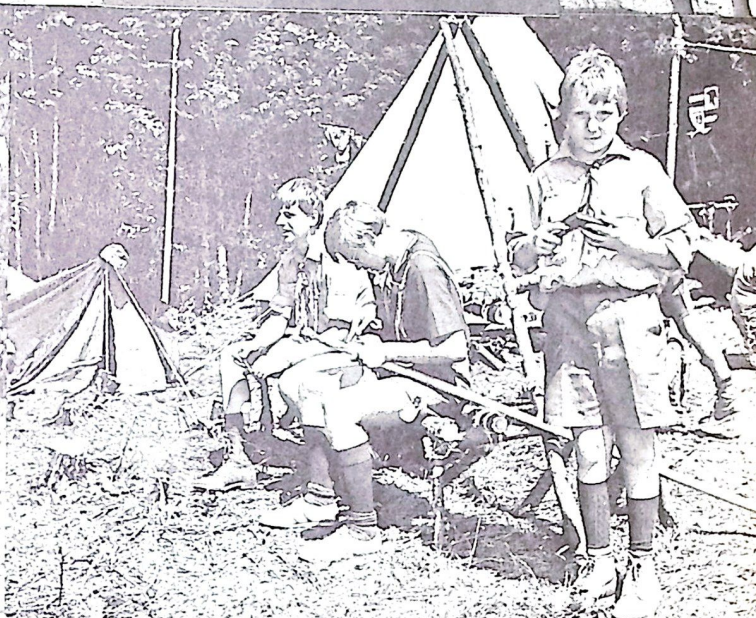
HUNGARIAN SCOUT MAGAZINE

XXVI. (50.) ÉVFOLYAM

1975. 3-8. SZÁM

A jubileumi nagytábor Kanadában; a jobb felső sarokban Jámbor Lajos táborparancsnok.
(Lendvay József felvételei)

Táborainkban, összejöveteleinkben ismételtelen megemlékeztünk dr. Ravasz László ny. református püspökről, de meghajtjuk emléke előtt a zászlót ezeken az oldalakon is. Nemcsak a magyar református-ságnak, hanem az egész magyar nemzetnek nagy vezéralakja volt. Haláláig élénken figyelte a külföldre szakadt magyarságot és azok közt is a fiatalokat, a cserkészeket. Úgy találta, hogy a külföldi magyarság szolgálata a nemzet életében azt a szerepet töltheti be, amit betöltött a fejedelmi Erdély, a török hódoltság korában.

A Duna-menti Leányfaluban halt meg, 93 éves korában. Emlékét kegyelettel őrzi a szabad világ magyarsága. Külön mi, cserkészek. Nekünk egyik eszményképünk.

A rióiak húsvéti tábora

Létszám: 14 cserkész. Résztvevők: Táborparancsnok: Becht Zsuzsanna. Vezetők: Becht Márta, Barna Antal, Halász Károly. Fiú örs: Faluhelyi Péter, Frisch Gyuri, Orosz Péter, Weissman Jorge. Leány örs: Horváth Gabriella, Oszter Aliz, Oszter Kati, Rózsa Beatrix, Rózsa Ildikó, Rózsa Zsuzsi.

Mivel táborunk húsvétra esett, sátoraink magyar falusi házak voltak, és játékaink, nótáink, meséink tavaszról, húsvétről szóltak. Egyik cserkészünk édesapja telken, a Litsek-telken, táboroztunk.

Reggel 8-kor már megérkeztünk Mury-ba, és 9-kor már ment nagyban a sátorverés, ami izgalmas volt a lányok részére, mert sosem vertek még sátrat, se sátorban nem aludtak. Cipőtartókat csináltak az örsök, és szemétdöör és latrina-ásás is aznap volt.

Délután tojást festettek a lányok, magyar motívumokkal. Népi játék volt, és megtanítottuk a gyerekeknek a „Tavaszi szél vizet áraszt” nótát. Este tábornoznál Becht Zsuzsi elmondta a „Lehel kürtje” mondatát, mert csapatunk vett egy kürtöt. A gyerekeknek betanítottunk egy húsvéti dalt: „Elment Farsang, ithagyott”.

Másnap hajnalban 3:30-kor ébresztettünk és indítottuk cserké-

szeinket portyára. Hat óra gyaloglás (közben meg is reggeliztünk). Egy szép folyó mellett letelepedtünk, úsztunk. Azután megkezdődött a tűzcsinálás és kenyérsütés (a vezetők vittek lisztet, sót, élesztőt). Nehezen ment, de élvezték a gyerekek, mikor végre megvolt (égett) a kenyérük, és nagy éhesen kapták be, kolbásszal, paprikával.

Pihenés után visszamentünk. Négy óra volt az út visszafelé, és fáradtan még megvacsoráztunk, és jó tábornózunk volt, ahol föléledtek a gyerekek.

Húsvét vasárnapján áhitatot tartott Halász Károly, és két-három gyerek imát, verset olvasott föl. Azután Márta tartott Morse-kiképzést, és jó játék és nótázás után megkezdődött a húsvéti locsolás. A fiúk köszöntőt mondtak a lányoknak, és meglocsolták őket. Nagy vízesen kezdődött a táborbontás. Táborzárás után hazamentünk, és 6-kor már Rióban voltunk.

Ez volt első táborunk már nagyon régóta. Igazi, cserkészies volt, mindannyian sátorban aludtunk, sokat dolgoztunk. A portya is nagyon sikeres volt. Boldogan tapasztaltuk, hogy több ilyen komoly tábor lehet csinálni cserkészeinkkel, mert sokat bírnak. Nagy volt a kedv, a cserkészszellem a táborban, és sokszor elbeszélgettünk a gyerekekkel a magyar cserkészetről és fontosságáról a mi életünkben.

Becht Márta

—o—

Ösztöndíj-pályázat

A Magyar Máltai Lovagok észak-amerikai delegációja pályázatot hirdet a Jeszenszky Imréről elnevezett Orvosi Ösztöndíj Alapjából két, egyenként ötszáz dolláros ösztöndíjra az 1975/1976-os tanévre.

Pályázhatnak az Egyesült Államokban, Kanadában vagy Mexikóban lakó, jó tanulmányi előmenetelt tanúsító, rászoruló orvostan- vagy fogorvostanhallgatók, nemre és vallásfelekezetre való tekintet nélkül.

Az érdeklődők további felvilágosításért Dr. Mánassy Béla máltai lovaghoz fordulhatnak az alábbi

Fiatal Cserkészvezetők

Benedek László

Elemista korában került Argentínába. Ott végezte el a középiskolát, a buenos airesi műegyetemen 1959-ben kapta meg elektromérnöki diplomát.

Pályafutását mint a General Electric tervezőmérnöke kezdte, 1963-tól pedig Argentína egyik legnagyobb acél- és hengerművé-nél dolgozik. Eleinte az elektromos berendezések karbantartási osztályának főnöke, később a karbantartást tervező osztály vezetésével bízzák meg. Több tanulmányát publikálták az argentin mérnöki folyóiratban.

A cserkészetbe 1953-ban lépett, a röviddel előbb alakult 12.sz. Kinizsi Pál csapatba. Azóta majdnem megszakítás nélkül szolgálja a cserkészetet. 1958-ban vezeti a csapatot, később a VK-táborokon kiképző. 1965-ben a Szövetség argentinai országos megbízottja és csapatparancsnok. 1967-ben kiképző a fillmore-i st. táborban, mikor is a Szövetség megbízta a Dél-Amerika területén tartandó st. V. táborok parancsnokságával. A MCsSz társelnöke.

címen: Dr. Bela Mariassy, 5952 Orange Blossom Lane, Phoenix, Arizona 58018.

Dr. Hoyos János, delegátus

A JUBILEUMI TÁBOR KANADÁBAN

Lendvay József felvételei

A szerkesztő azon tündöködik, hogy ebbe a „kövér” lapszámba ezt a táborot kellene belegyömöszölni szövegben és képekben. Főleg képekben, mert azok beszédebbek minden írásnál. Nem egyszerű feladat és biztosan nem is sikerül. Túlnagy volt és túlsok — egy kis lap méreteihez képest. Hiszen a magyar Cserkész Szövetség mozgatta meg eddigelé a legnagyobb magyar tömeget, nem helyi vonatkozásban beszélve, hanem világérszekben.

No és persze, ne maradjon ki az európai jubi-tábor se. Igaz, hogy az „helyi” volt. Már amennyiben helyinek lehet mondani; elvégre Nyugat-Európa majdnem minden országából gyűltek össze a cserkészek.

Szóval, most lapot állítunk össze. Sok-sok mozaik-kockából válogatjuk, rakosgatjuk. Kicsit komoly, kicsit játék: felséges élvezet. Elsősorban azoknak a cserkészeknek csináljuk, akik nem juthattak el a táborba. De azoknak is, akik ott voltak. Tehát mindenkinek. Jaj, de nehéz. Jó volna, ha segítenének.

Dehát a szerkesztő ilyenkor egyedül marad a gondjaival és álmaival. S aztán lassan nekifog. Várjunk csak, kezdjük a címlappal. Válogassunk a nagy jubítábor képeiből. Szerencsére Lendvay Jóska bá és Nyikos Gergő szorgalmasan fényképezett.

El, nyüzsgő a tábor, minden meg, mint a karikacsapás, de akadt csendesebb sarkok is: Bodnár Gábor ügyv. elnök, dr. Vareska György, Herendi János, Bácsy Zoltán megbeszélésre szakítottak néhány perccel.

Hol is kezdjük? Azzal is lehetne, hogy Jámor Lajos bá táborparancsnok ünnepélyes megnyitó beszédet mondott. De várjunk csak. Hiszen az egész nem akkor és nem ott kezdődött. Hanem Buffalóban, ahol a MCsSz intézőbizottsága ülésezett — január eleje volt — és azon tanakodott: hol lehetne megrendezni a jubi-tábor? Kiderült, hogy egész Észak-Amerikában minden alkalmasnak látszó, tehát megfelelően kiépített táborhely foglalt. Nem lehet drága pénzért sem bérelni.

— Volna az a lehetőség, hogy a Sik Sándor Cserkészpark száz holdnyi területét 1200 ember táborozására alkalmasnak építjük. Egy-két jó barakk kellene a kis-cserkészeknek, amolyan szellős építmény, éppencsak földel legyen a fejük felett..., hangzott egy javaslat. Utána néma csönd. Tü-nődés. Éjfél körül járt az idő. Lent a piaristák iskolájának az udvarán megállt egy kocsi; Jaschko Balázs torontói plebánus érkezett meg. Kissé fáradtan lépett be és megállt a terem közepén.

— A torontói magyarok nevében jöttem, — mondta, — vállalkozunk a szükséges pénz előteremtésére, amiből a magyar jezsuiták tulajdonában levő erdőt táborozhatóvá építjük. Az ottawai szövetségi kormány és az ontarioi kormány is ígért pénzesélyt.

Ennyi volt. Felszakadt egy élen, ami elnyomta a megkönnyülés sóhaját. A derülők lelkesedtek, a borúlátók kételkedtek. Elvégre sok pénz kell.

Es aztán hétről-hétre jött a hír, hogy a torontói magyarok nekiálltak az erdőnek. Pénzzel, ingyen munkával. Az Előkészítő Bizottság, Jaschko Balázs S.J. vezetésével talán soha nem látott összefogásra készítette a torontói, környéki magyarokat. A pénz nem ömlött, de szépen csurgott nemcsak Kanadából, hanem az egész amerikai féltekéről. De kellett is. Legalább 30 ezer dollár!

Nagyrészt ósvadont kellett kiirtani, utakat építeni, kutakat fúrni, villanyt, telefont bevezetni, tavat vájni. És még sokminden elvégezni való munka volt, amit itt nem sorolunk fel. Kevés a hely. Magyar csoda volt, hogy megépült a táborhely. És a másik magyar csoda, hogy összejött ez a nagy tömeg magyar cserkész a világ minden tájáról, főleg a szülők, tehát az egész magyarság áldozatkészségéből.

Ezt is el kellett mondani. Hosszú volt az út, míg végre Jámbor Lajos bá megállt a disz-téren és miközben kúsztak a zászlók az ár-bócok csúcsára, elmondhatta megnyitó beszédét. Testileg kissé kimerülten, de büszke örömmel.

Tábornyitásra ömlött a nép. Poros autóbuszok futottak be egymásután a „középtávolságokról” (az a kérdés, mit nevezünk középnek?), a táborparancsnokságon telefonon jelentették a repülőgépek érkezését, csak éppen a wood-bridge-iek (N.J.) akadtak el valahol.

Hallottuk, hogy:

... a lányaltáborokból éj közepén az örök felhívták a műszakiakat és turbékoláltak. Azóta új nevet kapott a walkie-talkie: beszélő köntös...

Az erdei „székességházban” volt a mise, istentisztelet. A temérdek cserkésznek sok lelki problémája is akadt, — a lelkesnek mindig rendelkezésükre álltak; felkeresték őket a különféle altáborokban és elbeszélgettek velük.

XJXUB 1945-1975 I HÍRADÓ

A táborparancsnok és az altáborok közt nem futárok hozzák és viszik a hírt. Ide is beférkőzött a walkie-talkie. Ezt használja a tábortörzs, a közbiztonsági szolgálat, a kórház, stb. De állítólag nem mindenki ért a kezeléséhez, legalább is ezt pletykálja a Híradó: „Vannak vezetők, akik még nem fedezték fel, hogy a walkie-talkie nem erős rázásra, hanem gombnyomásra működik...”

Meglehetősen késéssel megérkezett Bodnár Gábor, a MCsSz ügyvezető elnöke is. Késedelmének legalább kétfele oka volt. Az egyik az, hogy a napokban jött vissza Nyugat-Európából, ahol meglátogatta az ottani tábor. A másik ok? Nem

sietett. Ennek a jubi-tábornak nem ő a parancsnoka, tehát alapjában „semmi gondja”. Törjék a fejüket mások. Elsősorban Lajos bá.

A Híradó jelenti: A palócföld altáborai korszak eszközeit használnak. A konyhai kukták távcsöveken figyelik a lányok étvágyát.

A magyar cserkésznek, persze, olyannak kell lennie, mint a többinek, még akkor is ha történetesen tengerek választják el őket egymástól.

A szegény nyugat-európaiak kálváriája nem fejeződött be azzal, hogy elkéstek. Az európai lányok alig hunyták le a szemüket (mint

említettük, éjjel 3-kor érkeztek meg), már ki is kellett nyitani, szoknyába rázták magukat, tehát egyenruhába. Odaát Európában az volt a parancs, hogy a szoknya „befedi a térdet”. Így aztán az európai lányok hosszú szoknyájában jelentek meg, de rövidesen rájuk recscentett vezetőség (biztosan Lukács Kati): Felvarrni! A szigorú vezetőség elővette a centimétert és a lányok felvarták, úgy hogy kilátsszék a térdük...

(Erről Zsófi tudósította a Híradót, így szerzett tudomást a tábor.)

A másik európai tudósítónak, Pumának, ezek az első benyomásai:

ELSŐ BENYOMÁSOK

Sok kedves cserkésztestvér várt minket. /Mind fiú./

Új magyar szó született: az éjjelizés. Nem félreérteni, ez annak az étkezésnek a neve, amivel a vacsora és a reggeli közt a táborban vártatok minket.

Hogyan alszik mélyen a fiúcserkész hideg éjszakában, két pokróccal? /cipőjét teszi a feje alá, mely harminc óráig volt a lábán./

Mi a különbség a fiú- és a leánycserkész között? Közismert anatómiai, viselkedés- öltözködés- satöbbi különbségeken kívül: A fiúk 7-kor fűgén kelnek, a lányok 9-kor lassan.

Hogyan mosdik a leánycserkész hiányos spanyolfal mögött? Körülállják a többiek.

A fiúcserkészek hallottak a tábor víznehézségeiről és emlékezetükbe idézték a 9-ik cserkésztvörvényt.

Mi a különbség a mikénei labirintus és a cserkészegyenruhaszabályzat közt? Semmi, avagy ami eddig 320 lánynál nem tűnt föl, most 32-nél miért szúr szemet és kinek?

Hogyan ver sátrát 8 roverleány? Megkérlik a riportert, hogy csinálja meg nekik.

/Puma/

Lapzártakor, amikor a MCs betördelésével is kész voltunk kaptuk a szomorú hírt, hogy Marlogh Erzsébet cst súlyos betegségben meghalt. Évekig az 58-as Toldi Miklós csapat (Buffalo, N.Y.) parancsnoka volt. Emlékét megőrizzük.

Dühöngött a (szám)háború, aminek egyik része — természetesen — a stratégiai készülődés. Nehogy valaki az üldögélést semmittevéssnek nézze.

Nyikos Gergő felvételei

A táborban senkinek se volt gyöngyélete. Kétségtelen, sok volt a program. Ezt is végrehajtani, azt is elvégezni... Volt is némi zugolódás, hogy a fiúknak és lányoknak több időt kellene engedni a találkozási és barátkozásra.

De voltak, akik többet dolgoztak, mint mások. Erről szól az egykoru beszámoló.

Árpadtan, de szívesen teljesítik a kéréseket, ahogy sorban érkeznek. A sürgősebb ügyeket azonnal.

--Még a mai napig egyetlen egyszer sem tudtak együtt kajálni- ezt Árpád közli velem halkán. Sokszor, már lelkiismeretfurdalása is van, amikor újból kéri a legényeket, hogy még végezzenek el valamit. A "trailer" falát nézve látom a haditervet. Ott csüngnek a titkosszámokkal, színekkel jelzett taktikai térképek.

--A 24, 25 és 36 számú víztartályba kell még 500 gallon víz.

--Igen is -, ez Dódi Pista, a vízellátáshoz van beosztva.

--A 3-as és 4-es konyhára gáz!

--Adám Atyának átvenni az oltárt!

--A fiú altáborba 300 tagnak ebédlőt építeni.

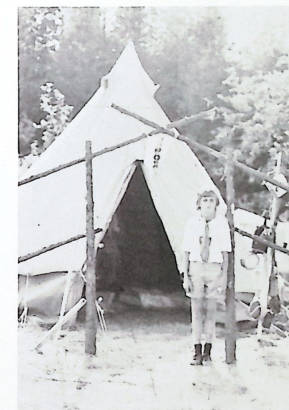
Színes, gyönyörű volt a sok népi öltözk, tánc. Kitétek magukért a lányok, fiúk. Az erdei „amfiteátrum” dobogóján a népi bemutatókban gyönyörködött nemcsak a tábor minden lakója, hanem a meghívott vendégsereg is.

A szerkesztő tenyerébe hajtja a fejét. Sokáig nem ír, ébren álmodik. Visszaálmodja magát a „jubitáborba”, abba a különös világba, az Ontario-tó kanadai oldalára, ahová a magyar cserkészek összefutottak a szélrózsa minden irányából.

Szélrózsa? A világtörténelemben volt néhány birodalom, ahol „a nap sohasem nyugodott le”. Harminc év óta a magyar cserkészlet is ilyen roppant szétszórtságban él, fejlődik. Virágzik. Olyan természetesnek találjuk, hogy az ausztráliai magyar cserkész, aki Sidneyből jött, együtt parolázik azzal, aki Stockholmból került az oronoi erdőbe. Természetes? Inkább valószínűtlen. És mégis való...

Nincs helyünk, hogy az összes táncbemutatóról képeket közöljünk. Mi sajnáljuk legjobban. Minden szép volt és rengeteg munka előzte meg. A világ magyar cserkészei a magyar népi hagyományok leghívebb őrzői.

Történelemből felel a kiscserkész: „Szent István olyan jó ember volt, hogy még a reformátusoknak is adott egy templomot.”

Virágom-Virágom...

esetjére való.
elér, arany haját lebegteti a hirtelen kerekedő szél, egyetlen virágoskor.
ő is virág.

Pöttyömnyi kislány az erdőszéli tisztáson szélesre nyílt, nyúlók fehér virágok közt. Szőke, széthulló a haja, piros az arca, a nyáruzó lenge szellő hajtja körüllötte a virágtengert, vele hajlik ő is, talán nem is hallja az odébb nyüzsgő tábor moraját; ami körülötte van - vele együtt - csupa ritmus, dal, költemény. Színyei-Merse Pál, vagy tán Corbet megfesthette volna, csak az egész nagyok vékonyka karjával átülél sok-sok virágot, amennyit csak él, arany haját lebegteti a hirtelen kerekedő szél, egyetlen virágoskor. ő is virág.

A königsteini tábor

Európában az első közös nagy esemény nem a tábor volt, hanem a cserkészkörút: ezen 24 amerikai, kanadai, ausztráliai fiatal magyar cserkészvezető is részt vett. Persze, az európai kerület meghívására. A magyar cserkészek Luxemburgból indultak Európa megtekintésére, ezen az útvonalon: Luxemburg, Páris, Genf, Bern, Luzern, Zürich, Craz, Mariazell, Bécs, Burgenland, Salzburg, München.

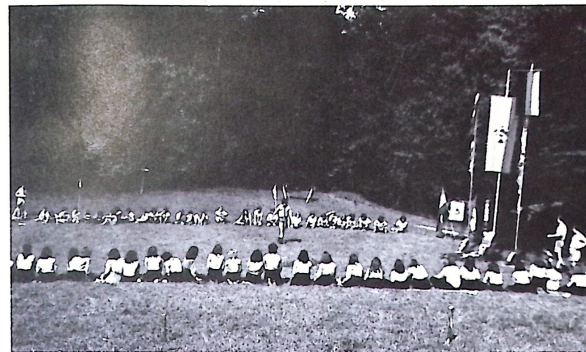
Ennek az útnak többféle célja is volt. Egyrészt megismertetni, közelebb hozni egymáshoz az európai, de meglehetősen szétszórta dolgozó magyar cserkészvezetőket. Jelenleg Európa 11 országában 21 magyar cserkészcsapat működik, de a távolság miatt ritkán érintkezhetnek egymással. Másrészt az is fontos volt, hogy a más kontinenseken élő cserkészvezetők is megismerjék az európai munkát. A csereakció során idáig 70 fiatal magyar cserkészvezető repülte át a tengereket, és megnézhetette: hogy csinálják az európaiak?

A cserkészkörút befejeztével indult mindenki Königssteinbe, a tábor színhelyére.

Erről Ildikó, Ági és Gyurka így számolt be.

A jubileumi tábor helye gyönyörű volt. A tábor vezetői hosszú hónapokig keresték: hol lehetne méltó helyet találni ennek a jubileumi tábornak? Amilyen szép volt a hely, olyan jó volt maga a tábor is, - fűzte hozzá Ági, aki Párizsból érkezett oda (és részt vett utána a torontói jubileumi táboron is). A fiú- és leány-altáborok kedves, fenyőtől övezett tisztásokon. Az egyes altáborok a központi kiadott táborneveket viselték: a leányoknál Nógrád, Gömör, Heves (Pálóc táborok), míg a fiúknál Csik, Háromszék Udvarhely (Székely táborok) nevét. Az altáborokat fiatal, végzett segéd-tisztek vezették (akik már mind a központi, fillmore-i VK-táborban kapták kiképzésüket). Az egyes altáborokat vidám hangulat, ütemes, érdekes program jellemezte.

— Kifűnő volt a táborok élelmezése, ellátása, - vezetője vitéz Vargha Gáborbá, a kastli magyar

Képeink: Az európai jubileumi tábor főtere; a cserkészek ünnepélyesen felvultak és megköszönték Königsstein polgármesterének a táborhelyet. A polgármester különben mindennapos vendég volt.

gimnázium fiúcsapatának parancsnoka. Az egyes altáborok a központi konyháról kapták az élelmezést és saját altáborukban épített tábori ebédlőben fogyasztották el. Kitűnő kirándulások, portyák, akadályversenyek, fürdés egészítette ki a programot, melyet Szabó Ödön táborparancsnok vezetett nagyszűrű törzsgárdájával. Az egész táborat a fiatal vezetői gárda lendülete jellemezte, életükben először próbálták ki vezetői rátermettségüket.

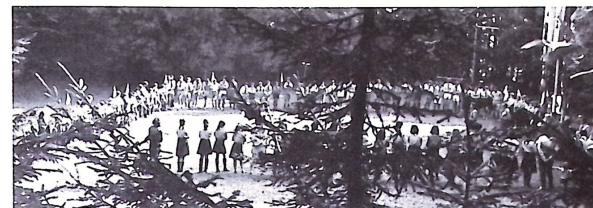
— Meg kell emlékeznünk még, — folytatta Gyurkabá — a tisztképző táborról is, ahol Bodnár Gábor, a Szövetség ügyvezető elnöke volt a táborparancsnok, s Amerikából nem kis áldozattal ájtott cserkész vezetők — Bodnár Gáborbá, Bócsay Zolibá, Dr. Lehotay Judit voltak a tábor előadói. Ez a tábor is kitűnő hangulatban folyt le s számos vezető nyert képesítést a tiszt fokozatra.

A tábor számos közéleti vezető látogatta meg. Dr. Ádám György európai főlelkészen és számos magyar lelkesen kívül, meglátogatta a tábor Walter Klótl, az Int. Jugendwerk egyik vezetője, valamint Ambergből a kerület járási vezetője. Königstein városának polgármestere pedig szinte napi vendégünk volt. Valamennyien nagy elismeréssel emlékeztek meg a táborról, amit a német újságokban megjelent elismerő, képes riportok is bizonyítottak.

A tábor tagjai 11 országból jöttek össze és ott voltak a francia, svájci, osztrák, belgiumi, svédországi, hollandiai, olaszországi és németországi cserkészeink mellett, a tengerentúlról érkezett cserkészek is.

1. Szabó Ödön táborparancsnok jelentést tesz kisbarnaki Farkas Ferenc főcserkész úrnak és Bodnár Gábor ügyvezető elnöknek. 2. Ezt a zászlót viszik világkörűli útra. 3. A stockholmiak táncsoportja. 4. A tábor telefonszolgálatosa.

Az európai jubileumi tábornak külön kiscserkész altábora volt a bärnhofi kiscserkész tanyázás, ahol 60 kiscserkész, 10 vezetővel élte a maga vidám életét. Fábán Karsibá, a kiscserkész tanyája parancsnoka ezzel a tanyázással ünnepelte a bärnhofi kiscserkészek nyári táborának 10 éves fordulóját.

Az európai jubileumi tábor külön öröme volt, Bodnár Gáborbá látogatásán kívül, hogy vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc főcserkész úr is meglátogatott bennünket.

Szóljunk valamit a torontói jubilitáborról is.

Andrea kezdte a beszélgetést erről. — A torontói jubileumi táborra 57 európai fiú- és leánycserkész indult útnak. Amerikai, kanadai magyar cserkésztestvéreink a legnagyobb szeretettel segítettek bennünket abban, hogy azonnal feltaláljuk magunkat és beálljunk a tábori életbe. Ez a legteljesebb mértékben sikerült is, — mondja tovább a luganói Söfi, vidáman mosolyogva. Kitűnően megépített hatalmas tábor városban találtuk magunkat. Az élelmezés nagyszerű volt és a táborhely szép. Jó volt a program is, különösen a fiú táborokban, fűzte hozzá Miklós a kastli magyar gimnáziumból. Különösen a Fiú-III., az Udvarhely-

tábor tetszett nekem, folytatta Tomi.

Tegyük még hozzá, hogy az európaiak jónéhány napot töltöttek Torontóban — ahol magyar családoknál helyezték el őket, —

utána pedig Clevelandben résztvettek az ottani cserkésznapon is.

A jubileumi év alkalmával összesen 31 leány- és 27 fiúcserkész repült át Európából az észak-amerikai kontinensre.

A tábori élet színfoltjai. Mint látható, Szabó Ödön nemcsak táborparancsnok, hanem kürtös is egy személyben.

SÍPPAL, DOBBAL, NÁDIHEGEDŰVEL...

Gyurka bá, az európai kerület parancsnoka rendkívül rossz hírű költőgető. Sípbal, dobbal, nádihegedűvel, megafonnal és roppant ordítással ébreszti a táborát, — ezt a munkát világért se bízná másra. Valami kéjes örömet érezhet, amikor legédesebb álmukból riasztja az embereket. Ez a kép az európai táborban ábrázolja, hajnali tevékenysége közepette.

De a torontói jubileumi táborban is kitett magáért. Illetve nem a táborban. Ennek a lapnak a szerkesztője — és a naponta megjelenő tábori Híradó is, — egy oronoi motelben húzta meg magát, hogy kipihenhesse magát. Hasonló szándékkal tartózkodott ott — éjjelente — Gábor bá is, az ügyvezető elnök. Rossz sorsunk odavette Kölle Gyurka bát is, aki szemmel láthatólag nélkülözte hajnali tevékenységét a táborban. Ehelyett Gábor bát zavarta fel minden reggel, mihelyt keletlen világosodni kezdett az égbolt.

Egyik éjjel, miközben indultunk a motel más és más oldalán levő szobánk felé, Gábor bá bősziútan beszélt arról, hogy Gyurka bá biztosan újra felzavarja. Pedig most különösen fáradt, szeretne egy kicsit tovább aludni. Hirtelen mentő ötlete támadt. Elővett egy nagy papírt és ilyenfélt írt rá: „Gyurka, ha felzavarsz, szörnyű bosszút állok rajtad! Ajánlom, maradj csendben és lábujjhegyen távozz a motel közeléből!”

Gábor bá bement a szobájába és én a papírt kívülről ügyesen becsíptettem az ajtóba, hogy jól látható legyen. Titokban örültem is, hogy engem ilyen veszély nem fenyeget; engem Gyurka nem szokott költőgetni, valahogy érdeklődési körén kívül maradtam. Hála Istennek! Én is nagyon fáradtnak éreztem magamat. Jóval éjfél után járt az idő, egyszerű lesz egy

kis reggeli alvás, úgy sincs semmi korai dolgom.

Arra riadtam fel, hogy valaki örülten veri az ablakomat. Tán torogva rohantam oda, úgy éreztem, még semmit se aludtam. Szétrántottam a függönyt. Gyurka állt ott, Gábor bá írását odanyomta az ablakra és ezt ordította: — Nézd meg, így levelez velem az ügyv. elnök, ezt tedd bele az újságba...!

Kint még csak derengett. Legálább is nekem úgy tűnt. Gyurka kielégülten, kaján örömmel távozott.

Egyebet nem tehettem: két öklömet ráztam feléje.

Jubileum Venezuelában

A caracasi magyar cserkésztest 25 éves jubileumát ünnepli. Negyedszázad, szinte hihetetlen, hogy elrepült az idő. Az ünnepség már néhány hónappal ezelőtt, a jubileumi bálal kezdődött, ahol a 25 év előtti kisleányok, ma már édesanyák, ünnepi díszmagyarban jelentek meg. Ezután, szeptemberben jubileumi cserkész-vacsorát rendeztek a caracasi magyar házban, tervbe véve Gábor bá és csekélységem jelenlétét. Sajnos Gábor bá a repülőtársaság téves információja folytán lemaradt, magam azonban 15 évi távollét után viszontláttam a régi cserkészgárdát és szinte szavakkal nem is tudom kifejezni azt a meleg családi érzést, amely elfogott mikor egymás után borultak nyakamba az én régi csemetéim. Kacagtunk is sírtunk is az örömtől! Hát megismer még Pöttyi néni? — volt az állandó kérdés. Hogyne ismerném meg valamennyit, hiszen tíz év alatt szívemhez nőttem, mintha enyémek lennének. Repültek a kérdések. Van gyerek? Hány? Cserkész az is? Majd meglátod,ők is, mi is megyünk a táborba. Uram Isten, milyen csudálatosan szép: mamák és gyerekek együtt a táborban.

Hemzseg a campamento „Nora” gyermekektől, felnőttektől. Felkúszik a magyar zászló a trópusi estén, lobog-lobog és hirdeti, hogy az ifjúkoraiban elültetett cserkész-eszmék akkor időállók, ha azokat tovább viszi a következő nemzedék. Ime a szülő itt táborozik, mert benne él a régi cserkészmúlt? (őreg cs. őrs: Raskayak) A gyerekek itt táborozik, mert látta a példát anyjától, apjától, hogy cserkésznek lenni érdekes, szép, nemes, és főképpen magyar.

Persze, hogy érdekes táborban lenni, különösen ha olyan naposztítunk van, aki becézó mániában szenved, mivel „hamikázás” után „csicsikálni” küld bennünket. A „csicsikálás” előtt azonban közös imára térünk be az őrsökhöz. Bemutatkoznak, s csak elamulok; ez Magdi leánya, ez a Hannáé, ez meg Alizé, ez Klárié, és így tovább. Lelki szemeim előtt megjelennek a régi táborok, amikor még

a mamák voltak ezeknek a helyén, s végtelen hála buzdul fel bennem: Köszönöm Istenem, hogy ezt megérhettem!

No de azért tábor a tábor, hogy tréfa is legyen elegendő. Hajnalban egy Árnyék ajándékkal lepte meg az „őreg” őrsöt és az Árnyéknak az Árnyéka meg bevarrja a nadrágszárait, összecseréli a fehérnemüket, sőt, uramfia, eltünteti egyesek pizsamáját is. De nappal komoly cserkészek vagyunk, vitázunk, tanulunk és — mi tagadás — játszunk is. No még dalolunk s ebben a nagyleány-őrs vezet, mert dalolva jönnek táborát nyitni, dalolva vonulnak el, olyanok ők, mint a reggeli légben a dalos pacsirták. Hát még a táborútnél, hogy kitétek magukért. Nyerges Alizka „János vitéze” olyan pompás alakítás volt, hogy gurultunk a nevetéstől. A másik tag, meg hol nimfa volt, hol királyleány, hol meg boszorkány. Sokoldalú leányzó! No és az „őreg” Gacsaj Pistája sem volt megvetendő. Kár volt, hogy Gazsó Gábor túlnehéznek bizonyult a kitérésre, így lepedő mögött imitálni kellett ökelme tetejét. Nem szóltam még a fiúkról. Ők is szépen szerepeltek, fegyelmestek, rendesek, de azért egy kis adag *lelkességet* még pumpálnék beléjük! Persze nekik nem áll a hátuk megett az „őreg” őrs, mint a leányoknál. Ott a Raskayak minden héten összegyűlnek, megvitatják a csapat problémáit, anyagi és erkölcsi hátteret biztosítanak s így bizony, könnyebb a csapatmunka. De nemcsak vitatnak dolgokat, hanem csinálnak is. A hétvégi magyar iskolát Raskay-őrsbeli vezeti, a magyar óvodát szintén és mindenütt ott vannak Judittal az élikön, ahol cserkész vonalon segíteni kell.

Kint jártam a magyar házban levő óvodában, ahol 16-20 magyar kisgyermek szaval, énekel, játszik — magyarul — spanyol nyelvű országban. Mindent összevetve csak azt tudom mondani, hogy a venezuelai magyar cserkészek olyanok, hogy illik rájuk Mécs László verse:

Pisztránglelkű Pajtás előre
A Forrás-álmú hegytetőre.”

Jó munkát!

Pöttyi néni

Cserkészotthon Buenos Airesben

„Még sokat kell küzdenünk, amíg a telekből otthon lesz. A legnehezebben azonban már túl vagyunk, talaj van a talpunk alatt...” Így írtuk 1965-ben, mint az EMESE Kulturális Egyesület alapító tagjai, a 39. sz. Magyarok

szükséges.

Most — alakulásunk 10. évfordulóján — örömmel újsághatjuk, hogy terveink valóraváltak és 1976 márciusában négy cs.csoport a 12.sz. Kinizsi Pál cs.cso. a 16.sz. Árpádházi Szt. László cs.cso.

Nagyasszonya lcs. vezetői és cserkészei. Azóta immár 10 év eltelt s közben bebizonyosodott, hogy nem csak talpunk alatt kell a talaj, hanem fejünk felett a tető is

a 39.sz. Magyarok Nagyasszonya lcs.cso. a 68.sz. Árpádházi Szent Piroksa lcs.cso. saját cserkész-otthonában kezdheti

Ifj. Pásztor László és Szarka Mártha Jane házasságot kötöttek (Fort Knox, Kentucky).

Az Emese Otthon első kapavágási ünnepélyén résztvevő cserkészek.

évi munkáját.

Leánykezek kezdték a tervet szöni, de szükséges volt hozzá a férfi kéz is. Így értünk el 1974 közepére amikor a Buenos Aires északi vidékén működő cserkész-csapatok elhatározták, hogy az EMESE idáig őrzött vagyonát csapatonként 5-5 millió régi argentin pesóval meggyarapítva, közös erőfeszítéssel megépítjük Cserkész Házunkat.

Május elsején gyűltünk össze, szülők és cserkészek, az első kapavágásra, il. ásonyomra. Most pedig már a földszint tető alá kerülését ünnepeltük egy nagy „asadó”-val a helyszínen: 300 személynek már

ez a hely is kicsinynek bizonyult.

Az eredményt aligha tudtuk volna elérni Zombory Pistabá fáradhatatlan, áldozatos munkája és vezetése nélkül. A fiú cs. csapatok lelkes tagjait ő irányította a munkákban. Neki és Papp Jenőnek ill. ügyes gazdálkodásuknak és előrelátásuknak köszönhetjük, hogy az EMESE készpénztartalékából, az ideai cserkész bál jövedelméből és a csapatok hozzájárulásából mostanáig építkezésünket fedezhettük, a napról-napra romló anyagi helyzet ellenére. Hiszen közben az építkezési anyag kb. 500%-al emelkedett! A további építkezéshez szükséges anyagi fedezetet telkünk eladása,

a már befolyt adományok és a még várható anyagi segítség képezi.

Tervünk részletesebb ismertetésére közölhetjük: A rendelkezésünkre bocsájtott telken két emeletes cserkészházat építünk. A földszinten ideiglenesen egy kb. 170 négyzetméteres nyitott nagy terem marad. Innét lépcső vezet az első emeletre – ahol már a külső falak fel vannak húzva, és ahol mind-egyik csapat egy nagy szobát kap két bejárattal. Így a szobák kettéoszthatók rajösszejöveletekre vagy tanulásra. Ugyanezen az emeleten lesz egy parancsnoki-iroda-cserkész-bolt-szoba is. A csapatok helyiségeibe kandalló is kerül, őrsi tábornút és hangulat-keltés céljából.

A csapat szobák felett a második emeleten lesz a csapat raktár. Továbbá ide kerül a regös csoport raktára és iroda helyisége is.

Számokban az eddigi befektetésünk kb 30 millió régi- ill. 300.000 új argentin pesót tesz ki. Márciusig pedig további 50 millióval azaz 500.000 pesóval kell számolnunk. Ezzel természetesen csak a nyers épület készül el. Befejezésre, szobák berendezésére, és a ház fenntartására, karbantartására további anyagi áldozatra lesz szükségünk. De bízunk jötevőinkben, akik most is megmutatták, hogy ha összetartást és eredményt látnak, szívesen segítenek munkánkban.

A buenos airesi cserkészbálban Tollas Tibor költő szavalt.

Regös beszámoló Buenosból

Mint, mindenki tudja, az argentinai „Regös-csoport” kizárólag cserkésekből alakult. Minden egyes tagja valamelyik cserkész-csaphoz tartozik.

Elhatároztuk, hogy felélesztjük azt a magyar táncscsoportot, ami hosszú évekkel ezelőtt működött, de melynek minden tagja még magyar földön született. Mostani csoportunk kb. 80%-a argentin földön látott napvilágot, de szeretnénk megmutatni úgy a világnak, mint keservesen megszenvedett szüleinknek, hogy még így is magyarok vagyunk. Minden szülő megérdemli, hogy megmutassuk nekik: nem hiába kultiztak értünk, saját vérük vagyunk.

Minden elnyomott népnek van itt Együttese, mindegyik szívvel-lélekkel megmutatta ősei érzését táncban kifejezve. Rajtunk volt a sor, amikor az öszön megrendeztük a „Nemzetközi népi táncbemutatót”. A siker minden elképzelésünket felülmúlta.

Közvetlen ezután ajánlatot kaptunk Buenos Aires egyik legnagyobb revue-színházától, hogy vegyünk részt a nemzetközi „népi ünnepélyen”, a „Colegio De La Salle”-ban rendezett ünnepségen.

Elsőnek mi szerepeltünk, a legifjabb magyarok: széktáncsal. Vi-haros volt a fogadtatás. (Megérdemelték). Ezután jött a Három-ugrás, és a Felsőtárcányi páros tánc.

Szünet után a magyar kórus, Domonkos Páter vezényletével. És a végén újból mi következünk: pámatánc, székelly csizmatánc, bá-tai üveges tánc. Végül arató jelenet. Követtek minket a skótok, ők nem olyan színesek, mint mi magyarok vagyunk. Az ukránokról mindenki tudja, hogy született akrobaták; falrengető sikerük volt. A lengyelek mind színekben, mind művészetben utólérhetetlenek.

Lovrics János Róbert, stj. regös titkár

Felső kép: az argentin cserkészbál-szépségkirálynő választás. A két alsó: a new yorki cserkészbál, a nyitópárok és a rendezőség.

CSERKÉSZBOLT

P. O. Box 85, Garfield, N. J. 07026 U. S. A.

Magyar Cserkészszövetség Szabályai	\$.50
Vezetőképzés Szabályai	.50
Cserkészkönyv I.	3.00
Cserkészkönyv II.	3.00
Cserkészkönyv III.	3.00
Cserkészkönyv I-III. kötve	9.00
Leánycserkészkönyv	3.00
Kiscserkészek könyve I. (nyomás alatt)	
Kiscserkészek könyve II.	3.00
Kiscserkész vezetők kézikönyve	3.00
Őrsvezetői velemjáró	2.00
Őrsvezetők tanácsadója	2.00
„Kalocsa” (segédlet a regőstáborok anyagához)	3.00
„Ormánság” ” ” ”	3.00
„Sárköz” ” ” ”	3.00
„Palóc” ” ” ”	3.00
Különpróbák	2.00
Játékos és tábortüzi könyv	2.00
Fogadalomtétel „EMLÉKLAP”	.25

MAGYAR TANKÖNYVEK:

Kis Magyarok Első könyve	5.00
Kis Magyarok Második könyve	5.00
Tóth Veremund: Vázlatos magyar történelem	2.00
Dr. Novy Ferenc: A magyar nemzet története	4.00
Balla Péter: A magyar népdal kis tükre	4.00
Volly István: Magyar karácsonyok	4.00

Magyar Cserkész Hungarian Scout

A Hungarian youth magazine, published by Hungarian Boy Scout Association, Inc., a nonprofit organization. • Subscription: \$4.00 yearly. Address: Magyar Cserkész, P.O. Box 68, Garfield, New Jersey 07026.

Editor-in-Chief: Ferenc Koréh

SZERKESZTŐSÉG

Főszerkesztő: Koréh Ferenc
83 Grove Street
Englewood, N.J. 07631, U.S.A.

KIADÓHIVATAL

PO Box 68, Garfield, N.J. 07026 USA

KÜLFÖLDI KÉPVISELŐK

Ausztrália: Faith Ferenc, 20 New Rd.
Oak Park, Vic. 3046

Európa: Padányi Erzsébet, Brüsszel-
gasse 36/2/19 1160 Wien 16, Aust.

Kanada: Jámor Lajos, 3A, Leland
Ave., Toronto, Ont. M8Z 2X4

Argentina: Linquistné, Demkó An-
drea, Rawson 40-P.B. "E", Bs. As.

Brazília: Piller Gedeonné, Rua das
Carpas 58, Sao Paulo 04648

Venezuela: c/o Creole Petroleum,
Győri István, Aptdo. 889, Caracas

HUNGARIAN BOY SCOUT ASS'N

P. O. Box 68

Garfield, New Jersey 07026

Return Postage Guaranteed

Non-profit Org.
U. S. Postage

PAID

Garfield, N. J.
Permit No. 204

Miss Margit DÓSA
11420 Headley Ave.
CLEVELAND, Ohio 44111

PRINTED MATTER

Address Correction Requested